

ROMÂNIA

DOSAR NR.672/2/2014

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA A-VIII-A CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2404

Ședința publică de la 17.09.2014

Curtea constituită din :

PREȘEDINTE - IONUȚ CRISTIAN GĂINĂ

GREFIER - IONICA POPESCU

Pe rol soluționarea acțiunii formulată de *reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII* în contradictoriu cu *pârâtul DEACONU IOAN*, având ca obiect „constatare calitate de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008)”

Dezbaterea au avut loc în ședința publică din data de 10.09.2014 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta decizie, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 17.09.2014 când, în aceeași compunere, a dat următoarea decizie:

CURTEA,

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 672/2/2014 reclamantul Consiliul National pentru Studierea Arhivelor Securitatii a solicitat instanței sa aprecieze asupra calitatii de lucrator al Securitatii in ceea ce il priveste pe paratul Deaconu Ioan.

In motivarea actiunii, reclamantul a aratat ca prin cererea nr. P 775/02/26.05.2011, adresată C.N.S.A.S. de către domnul [REDACTAT], se solicita verificarea sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului nr. 12480 (cotă C.N.S.A.S.). În acest dosar, domnul DEACONU IOAN Ion a întocmit documente care se regăsesc în volumul 2, la filele 2, 11, 19, 34. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. 7 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată este legală.

În fapt, sustine ca domnul Deaconu Ioan a avut calitatea de angajat al fostei Securități, având gradul de locotenent colonel și funcția de șef al Inspectoratului Județean Dâmbovița (1987,1988).

În această calitate, domnul Deaconu Ioan a participat activ la urmărirea informativă a unei persoane semnalate că „întreține legături cu cetățeni străini și are intenții de evaziune”. Astfel, la data de 13.12.1987, pârâtul a aprobat interceptarea convorbirilor telefonice prezentând relevanță următoarele aspecte:

-„discuțiile referitoare la rudele și relațiile din străinătate, intențiile de a se stabili în străinătate”;

-„situația de familie”.

Măsurile invocate anterior au fost puse în aplicare, după cum rezultă din notele de transcriere, vizate de către pârât prin semnătură olografă și pe care înțelege să îl depuna în probațiunea prezentei cauze (acestea se regăsesc în dosarul fond informativ nr. I 2480, în volumul 2, la filele 23 - 25,27 - 30, 33).

Față de aceste considerente, subliniaza că practica judecătorească a statuat că încălcarea unor drepturi, în sensul art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, în forma modificată prin Legea nr. 293/2008, nu presupune în mod obligatoriu existența unor măsuri dure luate împotriva celor urmăriți de Securitate.

Față de cele expuse anterior, consideră utilă următoarea precizare: definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngreădeau <drepturi și libertăți fundamentale ale omului>. Din punctul de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care, respectând instrucțiunile din acea vreme, ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de normele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul prevederilor O.U.G. nr. 24/2008 cu modificările și completările ulterioare.

Reclamantul sustine ca activitatea domnului Deaconu Ioan se remarcă prin acțiunile ce au avut ca efect îngreădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Opineaza astfel că activitățile desfășurate de către domnul Deaconu Ioan, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngreădit dreptul la viață privată, interceptarea convorbirilor telefonice, prevăzute de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, coroborat cu art. 33 din Constituția României din 1965, precum și dreptul la libera exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

Pentru argumentele prezentate anterior, consideră că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”. Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1) Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989. Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece, așa cum a mai precizat, domnul Deaconu Ioan a avut calitatea de angajat al fostei Securități, având gradul de locotenent colonel și funcția de șef al Inspectoratului Județean de Securitate Dâmbovița (1987, 1988).

2) În calitatea menționată la punctul 1, să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngreădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior.

Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse de către domnul Deaconu Ioan au încălcat flagrant drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată. Sustine că acțiunile întreprinse de către domnul

Deaconu Ioan au presupus încălcări grave ale dreptului fundamental la viață privată și a celui la liberă exprimare.

În drept, isi intemeiaza acțiunea pe conținutul articolelor: art. 1 alin. 7, alin. 8, art. 2 lit. a, art. 8 lit. a, art. 11 alin. 1 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 27 alin. 1 și alin. 5, art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea Colegiului C.N.S.A.S. nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 al Codului de Procedură Civilă.

Prin intampinarea depusa de paratul Deaconu Ioan s-a solicitat respingerea acțiunii, ca neintemeiata.

Cu privire la legalitatea sesizării, paratul arata că persoana care a generat verificările finalizate cu introducerea acțiunii de către CNSAS, numitul [REDACTAT] a formulat legal o cerere de verificare a propriului dosar, în conformitate cu prevederile OUG 24, dar nu a solicitat să fie verificată, nominal, activitatea paratului. În conformitate cu prevederile art. 22 din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității aprobat prin HOTĂRÂREA nr. 2 din 18 decembrie 2008 a C.N.S.A.S. , coroborat cu prevederile art. 27 alin 1 din Regulament (texte care pun în aplicare prevederile art. 1 alin 3 și 7 din O.U.G. nr. 24/2008), pentru ca CNSAS să declanșeze activitățile din competența sa trebuie să fie investit printr-o cerere conținând nu numai numele persoanei, dar și datele sale de identificare, sau după caz, calitatea de ruda/succesor în grad permis sau mandatar legal, cu procura speciala. Verificarea prealabila în procedura administrativa a pârâtului Deaconu Ioan s-a făcut sub aspectul existenței de lucrător al Securității și s-a efectuat în baza prevederilor art. 1 alin. 7 și alin. 8 din O.U.G. nr. 24/2008.

Cu privire la acest fapt, în apărarea mea și în vederea respingerii ca neintemeiate a acțiunii arata următoarele:

Având în vedere interpretarea dispozițiilor art. 1, alin. 7 din O.U.G. nr. 24/2008 rezultă că persoana îndreptățită sau rudele acesteia poate/pot solicita verificarea calității de lucrător de Securitate pentru ofițerii sau pentru subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului său, care să fie împiedecat exercitarea unui drept constituțional, să fie îngrădit sau să fie suprimat drepturi civile prevăzute în Pactul internațional ratificat de regimul României socialiste de unde rezultă obligație corelativă a autorității competente de a efectua verificări, în raport cu dosarul sau dosarele privind persoana îndreptățită.

Prin urmare, instanța de la Curtea de Apel București în mod corect ar trebui să aibă în vedere, în examinarea prezentului litigiu, dosarul nr. I 2480 al cărui titular este PGB, și să retina ca afirmația ca „în anul 1985 i s-a refuzat viza de plecare în străinătate...” este tendențios plasata, scoasa din contextul analizei obiective a cazului sau personal.

Persoana care a solicitat, stabilirea calității de lucrător în conformitate cu prevederile legale mai sus citate, a completat un formular tipizat care face dovada calității, interesului sau a calității speciale cerute de lege, dar a luat la cunoștință și de faptul ca nu paratul Deaconu a dispus urmărirea sa informativa, nu el a avut responsabilitatea cazului în sine, a măsurilor și instrumentării, dosarului de urmărit

informativ, deoarece, a fost numit in funcție abia in 1987, luna iulie pe ziua de 27, ca sef de inspectorat de securitate la Județul Dâmbovița, iar el a fost lucrat/supravegheat /monitoriza din 1985.... pana in momentul in care a fost arestat, judecat, si condamnat in detenție pentru săvârșirea infracțiunilor de delapidare de către justiția timpului.

În această situație, sunt prezentate trunchiat cu sublinieri si cu textul bolduit /subliniat, acuzațiile ce stau la baza examinării muncii sale; rapoarte scrise de uz intern întocmite de ofițerul [redacted] /subaltern/ indicat in conținutul notei de constatare, mai multe înscrisuri din exploatarea TO și alte materiale obținute de la diverse servicii/unități si care poarta doar viza/semnătura sa olografa, ca dovada ca a luat la cunoștința de ele!

Ulterior a aflat ca [redacted] a fost luat in supraveghere la 10 aug. 1985 pe linie de contraspionaj in baza unor informații transmise prin raport de Miliția Jud. Dimbovita care îl semnalase cu numeroase legături in rândul unor cetățeni străini, relații mascate si nedeclarate, suspiciuni ce se cereau clarificate.

Nu toate aceste materiale ce fac obiectul acestei acțiuni, îi pot fi atribuite ca fiind executate sau planificate de el si trebuie sa se facă distincție de materialele care au fost obținute/au fost prezentate sub forma de raport - nota de transcriere a tehnicii operative audio, adresa, sau raport cu propuneri de luare in supraveghere informative.

Paratul sustine si ca in activitatea sa nu a efectuat activitati si nu a dat dispozitiicare sa fie de natura a aduce atingere unor drepturi fundamentale ale omului. Arata ca actele mentionate in actiune ca fiind incriminatoare, fie nu ii apartin, fie nu emana de la el, fie nu sunt de natura a aduce atingere in nici un mod drepturilor lementare respective.

Precizeaza si susține in apărare ca el nu a verificat si nu a avizat, in calitatea de sef de inspectorat, o propunere negativa de acordarea vizei sau a plecării lui Paun in străinătate, cazul fiind in responsabilitatea exclusiva a ofițerului de caz care a si întocmit si motivat in scris raportul, dar in 1985 moment in care el nici nu lucra în Inspectoratul de securitate al Jud. Dimbovita.

În mod eronat, C.N.S.A.S. susține că pârâtul Deaconu I. ar fi acționat în aceste condiții/împrejurări, asupra lui [redacted], în direcția împiedecării acestuia sa plece in străinătate, in condițiile in care probele contrazic aceste susțineri; mai mult acesta după ce a formulat un memoriu documentat a fost chemat si i s-a dat pașaport cu care a călătorit in spațiul european înainte de 1989.

Materialele obținute din exploatarea mijloacelor TO, evident ca erau lecturate de el si apoi trimise la indicativul ofițerului de caz pentru ca el era beneficiarul unic al măsurii dispuse si avea responsabilitatea cazului in lucru.

Instanța va trebui sa analizeze, sa cenzureze si sa solicite o explicație logica, clara si punctuala a modului in care, simpla obținere a unor informații pe cale orala sau scrisa, cu caracter personal referitoare la conduita suspecta a celor urmăriți de securitate, era o violare a dreptului la viata privata.

Paratul face referiri si la conceptul de drept la viata privata si la jursiprudenta CEDO cu privire la acest drept care a a retinut ca pentru evaluarea ingerintei in acest drept trebuie analizate urmatoarele criterii: ingerinta sa fie prevazuta de lege, sa urmareasca un scop legitim, sa apara ca necesara intr-o societate democratica so sa fie proprtionala cu scopul urmarit.

Mai sustine ca nu sunt indeplinite condițiile impuse de prevederile art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 intrucat din materialul probator nu rezultă că pârâtul Deaconu I. ar fi contribuit la instrumentarea/completarea dosarului privind pe P.G.V., ca ar fi desfășurat de activități de supraveghere informativa proprii, personale, directe, prin care să fi suprimat sau îngădit acestuia drepturile sau libertățile fundamentale ale omului.

In mod evident așa-zisele probe aduse de C.N.S.A.S. în acest caz, nu pot fi luate în considerare intrucât nu se încadrează în prevederile O.U.G. nr. 24/2008. Tot despre probe, C.N.S.A.S. nu arată concret care sunt acestea, ci global "înscrieri pe care le anexez", dar acestea se referă la alte probleme decât cele care privesc obiectul judecat.

Nu există nici o dovadă din care să rezulte că s-a acționat într-un fel sau altul de către Deaconu Ioan pentru obținerea de informații cu caracter de prevenire a unor acțiuni ostile pe linie de contraspionaj și deci, nu s-a produs încălcarea dreptului la viața privată.

Nu există probe, ci numai afirmații ale C.N.S.A.S. că "paratul ar fi acționat într-un fel sau altul, fapt ce ar fi condus la încălcarea drepturilor omului la libera circulație. Acest lucru este susținut și de faptul că în perioada cât a activat paratul în aceste probleme nu au fost trase la răspundere pentru astfel de lucruri nici o persoană, pedepsite sau lipsite de drepturi individuale.

In cauza a fost administrata proba cu inscrieri.

Analizand actele si lucrarile dosarului, Curtea constata si retine urmatoarele:

Reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a fost sesizat de catre domnul [REDACTAT] cu verificarea calității de lucrător al Securității a ofiterilor si subofiterilor care au contribuit la instrumentarea a doua dosare, printre care si dosarul avand cota CNSAS nr. I.2480, in care au fost dispuse masuri si de catre paratul Deaconu Ioan, in calitate de locotenent colonel si sef al Inspectoratului Judetean de Securitate Dambovita.

Potrivit art. 1 alin. 7 din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar si deconspirarea Securitatii „persoana, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, are dreptul, la cerere, să afle identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia, care au contribuit cu informații la completarea dosarului, și poate solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului”.

Din textul de mai sus nu rezulta ca cererea de verificare formulata de catre o persoana urmarita de Securitate trebuie sa mentioneze expres numele ofiterului sau subofiterului de Securitate, ci esential este ca din continutul sau sa rezulte manifestarea neechivoca a solicitantului de verificare a ofiterilor si subofiterilor care au contribuit la instrumentarea dosarului.

In cazul de fata cererea formulata de domnul [REDACTAT] indeplineste conditiile prevazute de art. 1 alin. 7 din OUG nr. 24/2008, astfel ca sesizarea CNSAS cu verificarea paratului a fost realizata in mod legal, apararile paratului oevind nelegalitatea sesizarii fiind neintemeiate.

În ceea ce privește aspectele de fond ale cauzei, Curtea reține că în urma verificării, reclamantul CNSAS a întocmit nota de constatare nr. DI/I/2112/19.08.2013, prin care s-a apreciat că pârâtul Deaconu Ioana, care a

contribuit la instrumentarea dosarului I 2480, ar îndeplini condițiile prev. de art. 2 lit. a OUG nr. 24/2008 de lucrator al Securității.

Curtea reține că dispozițiile art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 definesc noțiunea de lucrator al Securității ca fiind „*orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945 - 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului*”.

Din cuprinsul acestei prevederi legale, rezultă că pentru a se putea reține calitatea invocată, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

- persoana să fi avut calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945 - 1989,
- în această calitate să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Din înscrisurile depuse de reclamant, Curtea reține că este îndeplinită prima condiție intrucat pârâtul Deaconu Ioan a fost ofițer de Securitate având gradul de locotenent colonel și funcția de șef al Inspectoratului Județean de Securitate Dambovită în anii 1987 - 1988.

În ceea ce privește cea de-a doua condiție Curtea apreciază că paratul, în calitatea de mai sus, a contribuit la instrumentarea dosarului I 2480 în care persoana urmărită a fost domnul [REDACTAT].

Astfel, în această calitate paratul Deaconu Ioan a aprobat, la data de 12.12.1987, măsura interceptării convorbirilor telefonice ale domnului [REDACTAT] (aspect ce rezultă din raportul de la fila 43). De asemenea, paratul, chiar dacă nu era ofițerul care se ocupa direct de dosar, în temeiul funcției de conducere pe care o detinea, a supravegheat activitățile de urmărire întreprinse în acest dosar, în anii 1987-1988, dovada fiind rezoluțiile paratului aflate pe rapoartele privind interceptările convorbirilor telefonice ale persoanei urmărite, dând chiar indicații ofițerilor din subordine, cum este cea din 23.11.1988 în care a atras atenția asupra materialului și a solicitat să-i fie raportate concluziile (înscrisul de la fila 22).

În ceea ce privește motivele pentru care domnul [REDACTAT] a fost urmărit de Securitate, Curtea constată că acestea nu au fost reprezentate de calitatea anterioară a acestuia de informator al Securității sau de condamnarea penală suferită pentru delapidare, și nici de vreo situație care să vizeze acțiuni ostile pe linie de contraspionaj, ci de faptul că urmăritul intenționa să plece în străinătate și fusese semnalat că nu se va mai întoarce în țară (a se vedea în acest sens raportul din 09.08.1985 prin care s-a deschis dosarul I 2480).

Curtea reține că interceptarea telefonului unei persoane reprezintă o măsură prin care se îngreștează unul din drepturile fundamentale ale omului, și anume dreptul la viața privată prev. de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice coroborat cu art. 33 din Constituția României din anul 1965.

De asemenea, motivul pentru care s-a îngreștit acest drept persoanei urmărite îl reprezintă intenția acestuia de a părăsi România, astfel că urmărirea sa ține de activitatea Securității de poliție politică prin care se sprijinea statul totalitar comunist, ce nu permitea cetățenilor să se stabilească într-o altă țară, și nu are nici o legătură cu vreo activitate ilicită a paratului fără conotații politice.

Față de cele arătate mai sus, Curtea apreciază că sunt îndeplinite în cauză toate condițiile legale evocate anterior, urmând a admite acțiunea, în temeiul art. 11 raportat la art. 2 lit. a din OUG 24/2008, și a constata calitatea pârâtului de lucrator al Securității în sensul legii.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de *reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității*, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, Sector 3, cod de înregistrare fiscală 12932750 în contradictoriu cu *pârâtul Deaconu Ioan*, născut la data de 05.12.1938, în Ploiești, jud. Prahova, fiul lui Gheorghe și Anica, domiciliat în municipiul [REDACTED].

Constată calitatea pârâtului Deaconu Ioan de lucrător al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 17.09.2014.

PREȘEDINTE,
IONUȚ CRISTIAN GĂINĂ

Red. ICG
2ex/.....

GREFIER
IONICA POPESCU